

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1285/2025
28.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Радојичића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу Кппр 53/25 од 01.10.2025. године и Кв 923/25 од 07.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 28.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Радојичића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу Кппр 53/25 од 01.10.2025. године и Кв 923/25 од 07.10.2025. године.

Образложење

Решењем судије за претходни поступак Основног суда у Крагујевцу Кппр 53/25 од 01.10.2025. године одбијен је као неснован захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Радојичића, поднет дана 19.09.2025. године, којим је тражио да се из списка предмета Основног јавног тужилаштва у Крагујевцу Кт 334/25 издвоји записник о вештачењу 03.6.5.3.1 број 234-3-2292/25 од 16.07.2025. године, сачињен од Националног центра за криминалистичку форензику РЦКФ у Нишу.

Решењем Основног суда у Крагујевцу Кв 923/25 од 07.10.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Радојичића од 03.10.2025. године, изјављена против решења судије за претходни поступак Основног суда у Крагујевцу Кппр 53/25 од 01.10.2025. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Радојичић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези члана 16., 84. и 118. ЗКП, члана 120. и 121. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине у целини побијано другостепено решење и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези чланова 16., 84. и 118. ЗКП, члана 120. и 121. ЗКП, истичући да су побијана решења донета уз повреду одредаба кривичног поступка.

С тим у вези истиче да је у Законик у о кривичном поступку прописан садржај наредбе о вештачењу и упозорења када се исто поверава установи, те да је тужилац доношењем наредбе да се изврши физичко – хемијско вештачење повредио закон (чл.121.ст.1 ЗКП) што вештачење чини незаконитим, јер у наредби није упозорио руководиоца органа да у давању налаза и мишљења не може учествовати лице из члана 116. ЗКП, те да су тако прибављени докази незаконити и да се исти морају издвојити из списка предмета.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости, под условима прописаним у овом законик у.

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА захтев за заштиту законитости подноси против првостепеног и другостепеног решења – решења Основног суда у Крагујевцу Кппр 53/25 од 01.10.2025. године и Кв 923/25 од 07.10.2025. године, процесних решења која се доносе током поступка у складу са законским овлашћењима.

Побијано другостепено решење не представља правноснажну одлуку против које се, у смислу члана 482. ЗКП може поднети захтев за заштиту законитости, јер је то решење само формално правноснажно, али није правноснажно и у материјалном смислу.

Одредбом члана 277. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да правноснажност решења наступа када се оно не може побијати жалбом или када жалба није дозвољена и на овај начин одређује се само формална правноснажност решења. Стога другостепено решење о одбијању жалбе браниоца донето у смислу члана 467. став 4. ЗКП, против ког се не може изјавити жалба, има само формалну, а не и материјалну правноснажност, с обзиром да одбијањем жалбе браниоца да се укине првостепено решење, предметна кривичноправна ствар није решена, у материјалноправном смислу, из којих разлога би оцена законитости овог решења била у супротности са одредбом члана 482. став 1. ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Радојичића, оценио као недозвољен, налазећи да је поднет противно одредби члана 482. став 1. ЗКП, односно против одлуке која није правноснажна.

Поред тога, одредбом члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП прописано је да битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог законика не може заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда.

Из цитиране одредбе произлази да се о законитости доказа не може одлучивати због тога што се наведена одредба односи на доказ на коме је заснована пресуда, а не процесно решење. У току главног претреса суд може одлучивати о законитости или незаконитости доказа и тек након доношења пресуде може се поднети захтев за заштиту законитости на основу кога се цени законитост неког доказа на коме је пресуда заснована.

Из изнетих разлога, на основу члана 486. став 1. и члана 487. ЗКП, у вези члана 482. став 1. ЗКП, Врховни суд је донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић